

nou

diccionari bàsic

d'ús del

valencià

adaptat
a la nova
normativa
de l'AVL

bromera.txt

I

i¹ conj. **1.** S'usa per a unir paraules o frases coordinades. *M'han regalat un llibre i un disc. Jo vaig a l'institut i tu vas a la universitat.* **2.** S'usa en principi de frase per a introduir una interrogació o exclamació, afegir un comentari a una exclamació, expressar estranyesa davant d'una pregunta, etc. *I què farem, ara?*

i²; **is** f. **1.** Nom de la lletra *i* i *I* (anomenada també *i* llatina). *La i sempre porta accent agut.* **2. i grega** Nom de la lletra *γ* i *Υ*. *La i grega només apareix en el dígraf 'ny' i en paraules d'origen estranger.*

iac; **iacs** m. Mamífer remugant molt voluminós, amb el cos i les potes coberts de pèl llarg, generalment de color fosc o blanc, cap menut i banyes cilíndriques. *El iac és propi del Tibet.*

iaio, **iaia**; **iaios**, **iaies** m. i f. **1.** Pare o mare de la mare o del pare. *Els meus iaies viuen a Morella.* **2.** Persona gran. *El meu veí és un iaio molt simpàtic.*

ianqui; **ianquis** adj. i m. i f. **1.** Nord-americà. *La indústria cinematogràfica ianqui és la més important del món.* **2.** Nom donat pels sudistes als nordistes durant la Guerra de Secessió americana. *Els ianquis van guanyar la guerra.*

iarda; **iardes** f. Unitat anglesa de longitud equivalent a 0,914 metres.

iber, **ibera**; **ibers**, **iberes** [é] adj. i m. i f. Dit dels pobladors de l'antiga Ibèria, l'actual península Ibèrica. *Els ibers habitaren la península Ibèrica abans de l'arribada dels romans.*

ibèric, **ibèrica**; **ibèrics**, **ibèriques** adj. Relatiu o pertanyent a Ibèria o als seus habitants. *La península Ibèrica està formada per Espanya i Portugal.*

iberoamericà, **iberoamericana**; **iberoamericans**, **iberoamericanes** adj. i m. i f. Hispanoamericà.

iceberg; **icebergs** [è] m. Bloc de gel de grans dimensions que flota als mars polars. *El 'Titanic' s'afonà en xocar contra un iceberg.*

icona; **icones** [ó] f. **1.** Imatge religiosa pintada sobre fusta, pròpia de l'art cristià ortodox. *Les icones són freqüents en alguns països de l'est d'Europa.* **2.** Signe que representa una realitat amb la qual té una relació de semblança. *Molts senyals de trànsit són icones.* □ Pareu atenció que el gènere d'aquesta paraula és femení.

ics f. Nom de la lletra *x* *X*. *La x és l'antepenúltima lletra de l'alfabet.*

icterícia; **icterícies** f. Coloració groguenca de la pell i de les mucoses produïda per una malaltia del fetge. *La icterícia és un dels símptomes de l'hepatitis.*

idea; **idees** [é] f. **1.** Representació mental d'una cosa que pot ser real o imaginària. *Encara no tinc una idea clara de com decorar la casa.* **2.** Noció general d'una cosa. *T'ho dic perquè et faes una idea del que passa.* **3. a.** Intenció o propòsit de fer alguna cosa. *Vaig anar a sa casa amb la idea de demanar-li els diners que em devia.* **b. pl.** Conjunt de creences, d'opinions, d'un individu o d'un grup social. *És una persona d'idees liberals.*

ideal; **ideals** **1.** adj. **a.** Imaginari, que no té existència en la realitat. *L'equador és una línia ideal que dividix la Terra en dos hemisferis.* **b.** Que és perfecte, excel·lent. *Té una casa ideal.* **2. m. a.** Model de perfecció. *Aquest és el meu ideal d'home.* **b.** Idees o creences d'una persona o d'un grup. *Va dedicar tota la vida a lluitar pels seus ideals.*

idealista; **idealistes** adj. i m. i f. Que actua més per ideals que per interessos materials. *Els jòvens solen ser més idealistes que les persones adultes.*

idealitzar v. tr. Donar (a algú o alguna cosa) característiques ideals. *Havia idealitzat el seu iaio.*

idear Pr. [é] v. tr. Concebre, inventar. *Han ideat un nou sistema per a augmentar la producció.*

ideari; **idearis** m. Conjunt d'idees, de principis, d'una persona, d'una escola, d'un corrent o d'una

entitat. *M'he afiliat a aquest partit perquè estic d'acord amb el seu ideari.*

ídem *adv.* Igual, la mateixa cosa, usat en les enumeracions, citacions, etc., per a evitar la repetició d'un mot o d'una frase. *La paraula 'ídem' ve del llatí.*

idèntic, idèntica; idèntics, idèntiques *adj.* Exactament igual o molt semblant. *Són uns bessons idèntics: no sabries distingir-los.*

identificar *v.* **1.** *tr.* i *pron.* Provar o determinar la identitat (d'una persona o d'una cosa). *Ja han identificat el cadàver: Es va identificar mostrant el DNI.* **2.** *tr.* i *pron.* Considerar que (una cosa) és idèntica a una altra, o que les dos són la mateixa cosa. *Molts identifiquen els diners amb la felicitat. L'amor s'identifica sovint amb la fidelitat.* **3.** *pron.* Coincidir exactament amb algú en les idees, els gustos, els sentiments, els propòsits, etc. *S'identificava plenament amb la protagonista de la novel·la.*

identitat; identitats *f.* **1.** Qualitat d'idèntic. *Tenim identitat d'idees.* **2.** Fet de ser una persona o una cosa la mateixa que se suposa o es busca. *La policia encara no ha descobert la identitat de l'assassí.*

ideologia; ideologies *f.* Doctrina, conjunt d'idees o de creences d'una persona o d'un grup. *Aquest partit té una ideologia massa radical.*

idil·li; idil·lis *m.* Relació amorosa. *Mantenien el seu idil·li en secret.*

idí·lic, idí·lica; idil·lics, idil·liques *adj.* Relatiu o pertanyent a l'idil·li. *Era una relació idil·lica.*

idioma; idiomes [ó] *m.* Llengua d'una nació o d'un poble. *La seua germana parla tres idiomes.*

idiosincràsia; idiosincràsies *f.* Manera de ser, característiques específiques, d'una persona, d'un poble, d'un grup. *Segons els tòpics, el caràcter tranquil i impertorbable forma part de la idiosincràsia dels britànics.*

idiota; idiotes [ó] *adj.* i *m.* i *f.* Que és poc intel·ligent o que manifesta poca intel·ligència. *Si continues dient bestieses et prendran per idiota.*

ídol; ídols *m.* **1.** Imatge que representa una divinitat. *La tribu adorava diversos ídols.* **2.** Persona o cosa objecte de culte, excessivament admirada. *Aquest cantant és el meu ídol.*

idòlatra; idòlatres *adj.* i *m.* i *f.* Que adora un ídol. *Els missioners consideraven idòlatres els nadius de l'illa perquè adoraven diversos tòtems.*

idoni, idònia; idoneis, idònies *adj.* Que té les qualitats adequades o necessàries per a una determinada funció. *Hem pensat que tu ets la persona idònia per a exercir aquest càrrec.*

ieisme; ieismes *m.* Fenomen fonètic consistent a pronunciar sistemàticament la *i* en lloc de la *ll*. *Pronunciar 'iapis' per 'llapis' és un cas de ieisme.*

ien; iens [é] *m.* Moneda del Japó. *El ien és la moneda de curs legal al Japó des de 1871.* □ El símbol del ien és ¥.

iglú; iglús *m.* Tipus de casa pròpia dels esquimals, de forma semiesfèrica i construïda amb blocs de gel. *Els iglús són característics de les zones àrtiques d'Amèrica.*

igni, ignia; ignis, ignies *adj.* **1.** De foc, que té la naturalesa del foc. *El volcà desprenia materials ignis.* **2.** Dit de la roca que s'ha format per refredament i consolidació del magma de l'interior de la Terra. *Les roques ignies són d'origen volcànic.*

ignomínia; ignomínies *f.* **1.** Menyspreu públic. *Aquella acció tan vil el va cobrir d'ignomínia.* **2.** Conducta, acció, roïna, que mereix el menyspreu públic. *Que maltracte així la seua dona és una ignomínia.*

ignorància; ignoràncies *f.* **1.** Falta de cultura, d'instrucció. *Cal estudiar per a no estar sumit en la ignorància.* **2.** Desconeixement d'una matèria o d'un assumpte. *Dient això demostres la teua ignorància.*

ignorant; ignorants *adj.* i *m.* i *f.* Que no sap res en general o amb relació a alguna cosa. *Pensa que ho sap tot, però en algunes coses és un ignorant.*

ignorar *Pr.* [ó] *v.* *tr.* **1.** No saber (alguna cosa), no tindre coneixement (d'una cosa). *Ignoràvem qui era el responsable d'aquell desastre.* **2.** No fer cas o no prestar atenció a algú o a alguna cosa. *Si no vols patir, és millor que l'ignores.*

ignot, ignota; ignots, ignotes [ò] *adj.* No conegut, dit especialment d'un territori. *Els exploradors planejaven endinsar-se en les regions ignotes de l'Àfrica.*

igual¹ *adv.* De la mateixa manera. *Pel que fa a aquest assumpte, totsensem igual.*

igual²; iguals *adj.* **1.** Que té les mateixes característiques que un altre individu o una altra cosa. *El teu cotxe i el meu són iguals.* **2.** Que conserva les mateixes característiques, el mateix aspecte,

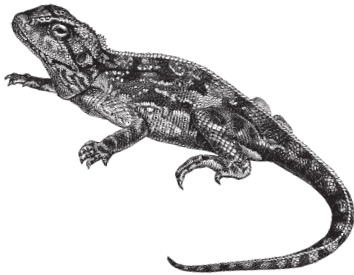
el mateix valor, etc. *Per a tu no passen els anys, sempre et trobe igual.*

igualar v. 1. tr. i pron. **a.** Fer igual (a un altre o a una altra cosa). *Vam igualar les potes de la tau-la. Amb el seu últim llibre s'ha igualat als més grans poetes.* **b.** Considerar (una cosa) com a igual a una altra. *Jo igualo la seua obra a la dels pintors més reconeguts. La seua aportació a la ciència s'igualava a la dels més grans científics.*

2. tr. **a.** Ser igual (a un altre o a una altra cosa) en qualitat o quantitat. *En rapidesa no l'igualava ningú.* **b.** En certs esports, fer el mateix temps o els mateixos punts aconseguits per un altre. *L'equip ha igualat el resultat.* **3.** tr. Fer iguals (les parts d'una cosa), llevar els desnivells, etc. *Han igualat el terreny.*

igualtat; igualtats f. Qualitat d'igual. *La Constitució garanteix la igualtat de totes les persones davant de la llei.*

iguana; iguanes f. Rèptil herbívor semblant al fardaxo, que pot arribar a tindre un metre i mig de llarg, amb una cresta espinosa al llom, un gran pap sota la mandíbula inferior i els dits acabats en punta. *La iguana és un animal típic de les illes Galápagos.*

ikurriña; ikurriñes [basc] f. Bandera oficial del País Basc. *La 'ikurriña' és de tres colors: verd, blanc i roig.*

ili; ilis m. Tercera i última part de l'intestí prim dels mamífers. *L'ili acaba on comença l'intestí gros, i es troba entre el jejú i el cec.*

illa; illes f. 1. Porció de terra voltada d'aigua per tots els costats. *Groenlàndia és l'illa més gran del món.* **2.** En una població, grup d'edificis delimitat per carrers. *Sé que viu en aquesta illa de cases, però no sé a quin número.*

il·legal; il·legals adj. Que no està permès per la llei. *La venda d'alcohol a menors de dihuit anys és il·legal.*

il·legible; il·legibles adj. Que no es pot llegir. *La teua firma resulta il·legible.*

il·legítim, il·legítima; il·legítims, il·legítimes adj. No legítim. *La seua pretensió és absolutament il·legítima.*

illenc, illenca; illencs, illenques [é] adj. i m. if. De les illes o d'una illa. *El clima illenc és més temperat que el peninsular.*

il·lés (o **il·Hès**), **il·Hesa; il·Hesos, il·Heses** adj. Que no ha sofrit cap dany en una situació de perill. *Ha eixit il·lés de l'accident.*

il·lícit, il·lícita; il·lícits, il·lícites adj. Que no és lícit. *El tràfic d'armes és una activitat il·lícita.*

il·lícità, il·lícitana; il·lícitans, il·lícitanes adj. i. m. i. f. Elxà.

il·limitat, il·limitada; il·limitats, il·limitades adj. Que no té límits. *La seua ambició era il·limitada.*

il·localitzable; il·localitzables adj. Que no es pot localitzar. *Una persona és il·localitzable si es troba en parador desconegut.*

il·lògic, il·lògica; il·lògics, il·lògiques adj. Que no té lògica. *Els teus raonaments són totalment il·lògics.*

illot; illots [ò] m. Illa menuda i generalment deshabitada. *L'embarcació va recalar prop d'un illot.*

il·luminació; il·luminacions f. 1. Acció i efecte d'il·luminar. *En aquest museu han cuidat molt la il·luminació dels quadros.* **2.** Conjunt de llums que hi ha en un lloc. *Per Nadal, l'Ajuntament s'encarrega d'instal·lar la il·luminació dels carrers.*

il·luminar v. 1. tr. Donar llum (a alguna cosa). *Tres focus il·luminen la catedral.* **2.** tr. Adornar amb llums (un objecte o un lloc). *Per Falles sempre il·luminen els carrers.* **3.** tr. i pron. Expressar alegria, felicitat. *La notícia li il·luminà el rostre. Els ulls se li il·luminaren d'emoció.* **4.** tr. Donar color als dibuixos o a les lletres (d'un llibre, d'un quadern, etc.). *Es dedica a il·luminar contes infantils.*

il·luminat, il·luminada; il·luminats, il·luminades m. if. Persona que creu tindre un poder sobrenatural que li permet fer algunes coses que els altres no poden. *El líder d'aquella secta era un il·luminat.*

il·lús, il·lusa; il·lusos, il·luses adj. i m. if. 1. Que es deixa enganyar amb facilitat. *És tan il·lús que es creu tot el que li conten.* **2.** Que s'il·lusiona amb coses impossibles. *És tan il·lusa que encara que creu que trobarà els diners que ha perdut.*

il·lusió; il·lusions f. 1. **a.** Esperança sense fonament real. *Es va fer la il·lusió d'anar d'excursió, encara que sabia que els seus pares no el deixarien.* **b.** Alegria que s'experimenta amb l'esperança de realitzar alguna cosa agradable. *Esperava la seua arribada amb molta il·lusió.* **2.** Cosa que algú creu vore o sentir, però que no és real. *El naufrag cregué vore una illa, però només era una il·lusió òptica.*

il·lusionar Pr. [ó] v. tr. i pron. **1.** Crear il·lusions o esperances amb poc fonament real. *Aquell viatge il·lusionava tota la família. S'il·lusiona de seguida, i després venen els desenganys.* **2.** Causar il·lusió, alegria. *M'il·lusiona molt tornar a vore't.*

il·lusionisme; il·lusionismes m. Art o tècnica de realitzar jocs de màgia. *El mag va meravellar el públic amb un número d'il·lusionisme fantàstic.*

il·lusionista; il·lusionistes m. i f. Persona que practica l'il·lusionisme. *L'il·lusionista va fer eixir un conill del seu barret.*

il·lusori, il·lusòria; il·lusionis, il·lusòries adj. Que és una il·lusió, merament imaginari. *Si vols que et siga sincer, crec que les teues esperances són completament il·lusòries.*

il·lustració; il·lustracions f. **1.** Acció i efecte d'il·lustrar. *És dibuixant i es dedica a la il·lustració de llibres de contes.* **2.** Comentari, làmina, fotografia, etc., amb què s'il·lustra un text, un llibre, etc. *Li hem comprat un diccionari que conté moltes il·lustracions.* **3.** [en majúscula] Moviment cultural europeu que es desenvolupà al llarg del segle XVIII i que defenia la raó, la ciència i l'educació. *Montesquieu, Rousseau i Voltaire són tres dels teòrics més importants de la Il·lustració.*

il·lustrar v. 1. tr. **a.** Aclarir (un punt, un text, etc.), amb comentaris, imatges, etc. *El conferenciant il·lustrà el tema amb diversos exemples.* **b.** Adornar (un llibre, un imprès) amb il·lustracions. *Han il·lustrat el llibre amb uns gravats molt bonics.* **2.** tr. i pron. Dotar de cultura, instruir. *El professor els il·lustrava amb les seues explicacions. Llegir és la millor manera d'il·lustrar-se.*

il·lustre; il·lustres adj. De gran renom per les seues qualitats, els seus actes, el seu origen. *Pertanyia a una família il·lustre.*

imaginació; imaginacions f. **1.** Capacitat que tenen les persones de crear imatges en la ment a partir de les coses que es perceben. *Aquest novel·lista està dotat d'una imaginació portentosa.* **2.** Apreciació falsa d'alguna cosa que no existix. *Deia que havia vist un fantasma, però tot eren imaginacions seues.*

imaginar v. 1. tr. **a.** Crear la imatge mental (d'alguna cosa). *Aquest xiquet passa el dia imaginant aventures.* **b.** Concebre o inventar (alguna cosa). *La ment humana no pot imaginar la immensitat de l'univers.* **2.** pron. Suposar. *No cal que digues res, ja m'imagino el que vols.*

imaginari, imaginària; imaginaris, imaginàries adj. Que existix només en la imaginació. *Els dracs, els gnoms i les fades són sers imaginaris.*

imant; imants m. Mineral o una altra matèria que té la propietat d'atraure el ferro i altres metalls. *Hi ha imants naturals i imants artificials.*

imatge; imatges (o **imatgens**) f. **1. a.** Cosa que representa exactament una altra. *L'espill reflectia la seua imatge.* **b.** Representació d'un objecte o d'una persona per mitjà del dibuix, el gravat, la pintura o l'escultura. *En la processó d'aquesta nit, ixen totes les imatges.* **2.** Representació mental d'algú o d'alguna cosa. *Tota la vida va guardar en la memòria la imatge del seu amic.* **3.** Aparença, aspecte o consideració davant dels altres. *Els continus escàndols han deteriorat la imatge del polític.*

imbatible; imbatibles adj. Que no pot ser derrotat o superat. *Aquest ciclista ha demostrat que és imbatible: encara no ha perdut cap carrera.*

imbècil; imbècils adj. i m. i f. Que té poca intel·ligència, poc trellat. *Tots abusaven d'ell perquè el pobre xic era mig imbècil.*

imberbe; imberbes [é] adj. Que no té barba. *Li feia il·lúsió començar a afaitar-se, però encara era un jove imberbe.*

imbuir v. tr. Inculcar o infondre una idea, una opinió, un sentiment. *Cal imbuir en els xiquets el gust per la lectura.*

imitació; imitacions f. **1.** Acció i efecte d'imitar. *L'humorista ha fet una imitació perfecta del polític.* **2.** Cosa que n'imita una altra. *Aquest quadro és una imitació.*

imitar v. tr. **1. a.** Reproduir les coses que fa (un altre). *El xiquet imita son pare.* **b.** Reproduir (alguna cosa) d'un altre. *Sap imitar la veu de diversos cantants.* **2.** Presentar l'aparença (d'una altra cosa). *Aquestes perles imiten perfectament les perles naturals.*

immadur, immadura; immadurs, immadures adj. No madur, que no s'ha desenvolupat completament físicament o mentalment. *És un xic molt immadur per la seua edat.*

immediat, immediata; immediats, immediates adj. **1.** No distant en el temps o en l'espai. *M'ha demanat una resposta immediata.* **2.** Sense intermediari. *Vosté és l'hereu immediat del comte.*

immemorial; immemorials adj. Antic, d'origen llunyà. *Aquest poble conserva ritus que provenen de temps immemorials.*

immens, immensa; immensos, immenses [é] adj. **1.** Tan gran que no es pot mesurar. *L'univers és immens.* **2.** Molt gran. *Posseïa una fortuna immensa. Tingué una sort immensa.*

immersió; immersions f. Acció i efecte d'introduir alguna cosa dins d'un líquid. *Practica la immersió submarina des de fa molts anys.*

immigració; immigracions *f.* Moviment de població consistent en l'arribada de persones a un lloc per a establir-s'hi. *La immigració sol comportar problemes de marginació social.*

immigrant; immigrants *adj. i m. i f.* Que immigra. *Durant els últims anys ha augmentat al nostre país el nombre d'immigrants procedents de països africans.*

immigrar *v. intr.* Arribar a un lloc per a establir-s'hi. *Moltes persones immigren a Europa procedents de zones menys desenvolupades.*

imminent; imminents [é] *adj.* Que tindrà lloc immediatament. *Ens avisaren que l'explosió era immanent.*

immòbil; immòbils *adj.* Que no es mou. *Estava tan immòbil que pareixia mort.*

immobiliari, immobiliària; immobiliaris, immobiliàries *adj.* Relatiu o pertanyent als béns immobles. *Ha invertit tots els diners de l'herència en un negoci immobiliari.*

immobiliària; immobiliàries *f.* Empresa dedicada a la construcció, compra, venda i lloguer de terrenys, habitatges i locals. *Hem anat a una immobiliària perquè volem comprar-nos un pis.*

immobilitzar *v. tr.* Fer que (algú o alguna cosa) quedi immòbil. *Li han immobilitzat el peu.*

immoble; immobles [ò] *m.* Dit dels béns constituïts per terrenys o edificacions. *Han subhastat els béns immobles de l'empresa.*

immolar *Pr.* [ò] *v. tr.* Matar (una persona o un animal) per a oferir-los en sacrifici a alguna divinitat. *En algunes religions s'efectuen ritus consistents a immolar animals per a obtenir el favor dels déus.*

immoral; immorals *adj.* Contrari a la moral. *L'han acusat de conducta immoral perquè va eixir nu al carrer.*

immortal; immortals *adj.* **1.** Que no pot morir. *No hi ha cap persona que siga immortal.* **2.** Que no s'oblidarà mai, destinat a perdurar. *L'obra d'Ausiàs Marc és immortal.*

immund, immunda; immunds, immundes *adj.* Molt brut. *Viuen en una casa immunda.*

immundícia; immundícies *f.* Brutícia, fem, porqueria. *Fa llàstima vore la platja plena d'immundícies.*

immune; immunes *adj.* Que no pot ser afectat per una malaltia. *El meu gos és immune a la ràbia perquè està vacunat.*

immunitzar *v. tr.* Fer que (algú) es faça immune. *La vacuna l'ha immunitzat contra la pallola.*

immutable; immutables *adj.* **1.** Que no s'immuta. *Tots ens posàrem nerviosos, només ell es man-*

tingué immutable. **2.** Que no canvia. *Les lleis físiques són immutables.*

immutar-se *v. pron.* [usat especialment en expressions negatives] Sentir una alteració de l'ànim que es manifesta exteriorment. *Els altres començaren a insultar-lo, però ell continuà el seu camí sense immutar-se.*

impaciència; impaciències *f.* Falta de paciència o tranquil·litat produïdes per alguna cosa que molesta o que no acaba d'arribar. *T'esperava amb paciència.*

impacient; impacients [é] *adj.* Que no té paciència, que no sap esperar tranquil·lament. *Estava impacient per tornar a veure'l.*

impacientar *Pr.* [é] *v. tr. i pron.* Fer tornar impacient. *La lentitud dels treballadors impacientava el cap. Quan l'autobús es retarda la gent s'impacienta.*

impacte; impactes *m. 1. a.* Xoc amb penetració. *La víctima presentava tres impactes de bala.* **b.** Senyal que deixa un impacte. *Hi havia impactes de metralla per tota la paret.* **2.** Impressió molt forta causada per algú, per algun esdeveniment, per alguna acció, etc. *La notícia causà un gran impacte en l'opinió pública.*

[impar; impar] *adj.* Imparell.

imparcial; imparcials *adj.* No parcial, que no afavorix un més que un altre. *Els jutges han de ser imparcials.*

imparell, imparella; imparells, imparelles [é] *adj.* Dit del nombre enter que no es pot dividir per dos. *El tres és un nombre imparell.*

impartir *v. tr.* Ensenyar públicament (una disciplina). *Impartix classes de dibuix tècnic a l'institut.*

impassible; impassibles *adj.* Que es mostra insensible al dolor físic o moral, a les emocions. *A pesar de tot aquell horror, ella es mostrava impassible.*

impàvid, impàvida; impàvids, impàvides *adj.* Sense por. *L'acusat escoltà impàvid la sentència de mort.*

impecable; impecables *adj.* Que no té cap defecte o imperfecció. *Portava un vestit impecable. La seua conducta és impecable.*

impediment; impediments [é] *m.* Obstacle, allò que impedeix fer alguna cosa. *No hi ha cap impediment perquè aquest projecte es porte a terme.*

impedir *v. tr.* Ser obstacle a la realització (d'alguna cosa). *Aquest cotxe ens impedeix el pas.*

impedit, impedida; impeditos, impedides *adj. i m. i f.* Dit d'una persona que no pot usar algun dels seus membres. *A conseqüència de l'accident va quedar impedita, i ara va en cadira de rodes.*

impensable; impensables *adj.* **1.** Inconcebible, poc probable. *Ha fet una cosa impensable en un home com ell.* **2.** Que no pot ser pensat. *El nombre d'estrelles que hi ha al firmament és impensable.*

imperar *Pr.* [é] *v. intr.* Dominar o predominar. *En aquest país impera la justícia.*

imperatiu¹; imperatius *adj. i m.* Mode verbal que expressa una orde o bé una prohibició. *Escriu una frase amb el verb en imperatiu.*

imperatiu²; imperativa; imperatius, imperatives *adj.* Que indica un manament, una orde. *Ens va dir que eixirem de la sala en un to imperatiu.*

imperceptible; imperceptibles *adj.* Que no es pot percebre. *Aquest aparell fa un soroll imperceptible.*

imperdible; imperdibles *m. o f.* Agulla doblegada en forma de U allargada, la punta de la qual es fica dins d'un fermall que hi ha a l'altre extrem, de manera que no es puga obrir fàcilment. *Si se t'ha trencat la cremallera, posa-t'hi un imperdible.*

imperfecció; imperfecció *f.* **1.** Falta de perfecció. *El mestre no tolera la imperfecció.* **2.** Defecte o falta de poca importància. *Aquest treball té moltes imperfeccions, l'has d'esmenar abans de presentar-lo.*

imperfecte, imperfecta; imperfectes [è] *adj.* Que no és perfecte, que té defectes. *No hi ha cap persona perfecta, tots som imperfectes.* ↔ IMPERFET.

imperfet; imperfets [é] *adj. i m.* En gramàtica, dit dels temps verbals de pretèrit o de futur que expressen l'acció verbal en el seu desenvolupament, no acabada. *La forma 'parlava' correspon a la primera persona del pretèrit imperfet d'indicatiu.* ↔ IMPERFECTE.

imperi; imperis [è] *m.* **1.** Acció d'imperar. *L'època medieval es caracteritzà per l'imperi de l'obscurantisme.* **2.** Territori sotmès a un emperador. *La conquesta de Constantinoble marca la caiguda de l'Imperi romà.*

imperial; imperials *adj.* Relatiu o pertanyent a l'imperi o a l'emperador. *L'exèrcit imperial aconseguí la victòria.*

imperialisme; imperialismes *m.* Tendència d'un estat a l'expansió econòmica i territorial, al domini sobre altres estats i pobles. *La població de l'Índia es va revoltar contra l'imperialisme britànic.*

imperícia; imperícies *f.* Falta d'habilitat, de perícia. *El treball que ha presentat manifesta la seua imperícia per a les manualitats.*

imperios, imperiosa; imperiosos, imperioses *adj.* **1.** Que obliga a cedir, urgent. *Ens trobem da-*

vant de la imperiosa necessitat de prendre una decisió. **2.** Que mana amb autoritat, sense admetre cap rèplica ni resistència. *El cabdill es va adreçar a les seues hosts amb veu imperiosa.*

impermeable; impermeables **1.** *adj.* Que no permet el pas d'un líquid a través seu. *Has de comprar pintura impermeable.* **2.** *m.* Peça de vestir, generalment amb caputxa, feta amb tela que no deixa passar l'aigua. *Posa't l'impermeable o et banyaràs tot.*

impersonal; impersonals **1.** *adj.* Sense personalitat ni característiques pròpies. *No li agraden els uniformes perquè li pareixen massa impersonals.* **2.** *adj. i m.* En gramàtica, dit del verb o dels temps verbals usats sense referència a cap subjecte, que es conjuguen només en la tercera persona del singular o del plural. *'Haver-hi' és un verb impersonal.*

impertinent; impertinents [é] **1.** *adj. i m. i f.* Que diu o fa coses molestes, fora de lloc, poc oportunes. *Si hagueres educat millor el teu fill, no seria tan impertinent.* **2.** *adj.* No pertinent, fora de lloc. *Va fer un comentari totalment impertinent, que no tenia res a vore amb el tema.*

impertorbable; impertorbable *adj.* Que no pot ser pertorbat, que no s'altera per res. *A pesar de les amenaces, ell es mantingué impertorbable.*

ímpetu; ímpetus *m.* Força, energia o violència amb què es mou algú o alguna cosa. *M'agarrà el braç amb tant d'ímpetu que em va fer mal.*

ímpetuós, ímpetuosa; ímpetuosos, ímpetuosos *adj.* Que es mou o obra amb ímpetu. *No sigues tan ímpetuosa i pensa les coses abans d'actuar.*

implacable; implacables *adj.* Que no es pot aplacar o moderar. *Els vaixells lluitaven inútilment contra la força implacable del vent.*

implantar *v. tr.* **1.** Establir (una institució, un costum, etc.). *Als anys seixanta, els jòvens implantaren la moda de dur els cabells llargs.* **2.** Plantar (alguna cosa) en una altra. *Li han implantat cabells.*

implicar *v. tr.* **1.** Tindre com a conseqüència, comportar. *L'acceptació de la faena implica l'obligació de realitzar-la en el termini previst.* **2.** Involucrar (algú) en un assumpte. *L'han implicat en l'assassinat.*

implicít, implícita; implícits, implícites *adj.* Que s'entén sense ser expressat. *Les seues paraules, que semblaven tan amables, deixaven entreveure una amenaça implícita.*

implorar *Pr.* [ò] *v. tr.* Demanar (una cosa) suplicant. *Es va presentar davant del jutge per a implorar-li clemència.*

import; imports [ò] *m.* Preu o valor d'una cosa, quantitat de diners que s'han de pagar per alguna cosa. *Hem pagat al banc l'import de la màtricula.*

importació; importacions *f.* **1.** Introducció en un país d'un producte estranger. *Hem comprat cervesa alemanya d'importació.* **2.** Conjunt de coses que un país importa. *Ha minvat la importació de productes carnis.*

importància; importàncies *f.* Valor, interès, influència, d'alguna cosa per a una persona o cosa. *No dones més importància a les seues paraules perquè les ha dites sense reflexionar.*

important; importants *adj.* **1. a.** Que importa, que té una conseqüència seriosa. *Aquest és el punt més important de l'orde del dia.* **b.** Considerable. *La nostra candidatura ha obtingut una quantitat important de vots.* **2.** Dit de la persona a qui la seua situació dona una autoritat, una representació, etc., considerable. *És una persona molt important dins de l'empresa.*

importar *Pr.* [ò] *v.* **1. intr.** Ser convenient o tindre valor, interès o influència. *El que tu faces no m'importa gens.* **2. tr.** Comprar a un país estranger (els seus productes). *Un país que no produïx petroli ha d'importar-lo.* **3. tr.** En informàtica, obrir un fitxer elaborat amb una altra aplicació. *Per a poder importar aquest fitxer has de guardar-lo en format RTF.*

importunar *v. tr.* Molestar (algú) amb alguna cosa inoportuna i insistent. *No m'importunes amb tanques preguntes que tinc molta faena.*

imposar *Pr.* [ò] *v.* **1. tr.** Posar damunt. *Li va imposar la mà sobre el front, i immediatament li desaparegué el dolor.* **2. tr.** Fer obligatori, fer complir (alguna cosa). *Em van imposar una multa per excés de velocitat.* **3. a. intr.** Causar respecte, temor, admiració, etc. *L'aparença d'aquest home imposa.* **b. pron.** Fer-se respectar, obeir, admirar, etc. *S'imposa en totes les reunions per la seua capacitat per a argumentar.* **4. tr.** Posar (diners) a rèdit o en depòsit. *He anat al banc a imposar els diners de les estrenes.* **5. pron.** Predominar destacar. *En la moda d'aquest estiu s'han imposat els colors vius.*

imposició; imposicions *f.* **1. a.** Acció d'imposar. *La gent es negava a la imposició d'un altre impost.* **b.** Cosa imposada. *No tolera imposicions de ningú.* **2.** Quantitat de diners que s'imposen en un compte corrent o en una llibreta d'estalvis. *La imposició a termini fix produïx més beneficis.*

impossibilitat¹; impossibilitada; impossibilitats, impossibilitades *adj. i m. i f.* Que no es pot valdre

d'algun membre del cos. *Va amb cadira de rodes perquè està impossibilitada.*

impossibilitat²; impossibilitats *f.* Qualitat d'impossible. *Necessite ajuda perquè m'he topat amb la impossibilitat d'acabar el treball jo sol.*

impossible; impossibles **1. adj.** Que no és possible. *Si només has contestat tres preguntes, és impossible que aproves l'examen.* **2. adj.** Insuportable, intractable. *Aquest xiquet hui està impossible.* **3. m.** [sovint en plural] Cosa que no es pot fer o que és molt difícil de fer. *He fet els impossibles per acabar-ho a temps.*

impost; impostos (o **imposts**) [ò] *m.* Contribució obligatòria que els individus i les empreses paguen a les administracions públiques per a afrontar el gasto públic. *Hi ha dos tipus d'imposts: els directes, que graven la renda personal, i els indirectes, que graven el consum.*

impostor, impostora; impostors, impostores [ó] *m. i f.* Persona que es fa passar pel que no és o que suplanta una altra persona. *Es feia passar per marquesa, però resultà una impostora.*

impotència; impotències *f.* **1.** Falta de capacitat per a fer alguna cosa. *Contemplà amb impotència com fugien els lladres.* **2.** Incapacitat de l'home per a aconseguir l'erecció. *L'estrès pot produir impotència.*

impotent; impotents [é] **1. adj.** Que no té potència, força, mitjans, suficients per a fer alguna cosa. *El metge es veia impotent per a salvar el ferit.* **2. adj. i m. i f.** Afectat d'impotència. *El xicòleg li ha donat un tractament perquè és impotent.*

imprecís, imprecisa; imprecisos, imprecises *adj.* No precís, vague, poc clar. *Les declaracions del ministre sobre les noves mesures en matèria de sanitat han sigut molt imprecises.*

impregnar *Pr.* [é] *v. tr.* **1.** Introduir un cos entre les partícules d'un altre sense que es mesclen. *Tota la roba s'ha impregnat de tabac.* **2.** Mullar alguna matèria porosa fins que no admeta més líquid. *L'infermer va impregnar el cotó-en-pèl amb alcohol.* **3.** Influir profundament o tindre una presència marcada. *Aquest grup ha impregnat tot el panorama musical de l'època.*

impremta; impremtes [é] *f.* **1.** Tècnica de reproduir textos o imatges per mitjà de diversos procediments. *Gutenberg va inventar la impremta.* **2.** Taller on es fan treballs d'impremta. *Treballa en una impremta.*

imprés¹ (o **imprès**), **impresa; impresos, impreses** *adj.* Reproduït per impressió. *Una revista impresa l'any 1920.*

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

imprés² (o **imprés**); **impresos** *m.* Formulari que cal omplir per a fer un tràmit. *Per a sol·licitar la beca heu d'omplir aquest imprés.*

imprescindible; imprescindibles *adj.* Allò de què no es pot prescindir. *L'aigua és imprescindible per a la vida.*

impresentable; impresentables *adj.* Que no és digne de ser presentat. *T'he posat tan mala nota perquè el teu treball és totalment impresentable.*

impressió; impressions *f.* **1.** Acció i efecte d'imprimir. *Hui acabarem la impressió del llibre.*

2. Efecte o impacte que causa alguna cosa sobre una persona. *Aquelles imatges em produïren una forta impressió.* **3.** Opinió que una persona es forma d'alguna cosa. *La teua amiga m'ha causat una bona impressió.*

impressionant; impressionants *adj.* Que impressiona. *Les imatges que mostren els efectes del bombardeig constitueixen un espectacle impressionant.*

impressionar *Pr.* [ó] *v. tr.* i *pron.* Causar a algú una emoció o sensació molt fortes. *El teu regal la va impressionar. Sempre m'impressiono quan veig sang.*

impressionisme; impressionismes *m.* Corrent estètic iniciat a França durant l'últim quart del segle XIX, que se centra en temes quotidians, i aconseguix visions fugaces amb pinzellades breus. *Cézanne, Renoir, Manet i Monet són els principals exponents de l'impressionisme en pintura.*

impressor, impressora; impressors, impressores [ó] **1.** *adj.* Que imprimix. **2.** *m.* i *f.* Persona que té una impremta o que hi treballa. *El meu editor ja ha enviat a l'impressor l'original de la novel·la.*

impressora; impressores [ó] *f.* Màquina que imprimix en forma de caràcters gràfics les dades elaborades per un ordinador. *Al despatx té una impressora làser.*

imprevisible; imprevisibles *adj.* Que no es pot prevore. *Té unes reaccions absolutament imprevisibles.*

imprevist¹, imprevista; imprevistos (o **imprevists**), **imprevistes** *adj.* No previst. *Van rebre una visita imprevista de la directora general.*

imprevist²; imprevists (o **imprevists**) *m.* Allò que no està previst. *No podré anar al sopar perquè m'ha sorgit un imprevist.*

imprimir *v.* **1. tr. a.** Deixar la marca (d'una cosa) sobre una altra prement l'una contra l'altra. *Va imprimir les empremtes digitals en el got.* **b.** Reproduir en paper o altres materials textos o imatges. *Abans d'imprimir el text, reviseu-lo.* **2. tr.** i *pron.* Fixar per sempre en la memòria. *La guerra va imprimir*

en la memòria dels qui la van viure imatges de misèria. La seua imatge se'm va imprimir en la ment. **3. tr.** Comunicar (un moviment, una influència, etc). *L'atleta va imprimir a la javelina un impuls increïble.*

improbable; improbables *adj.* Que és difícil que passe. *És improbable que es tornen a donar les mateixes circumstàncies.*

improductiu, improductiva; improductius, improductives *adj.* Que no produïx fruit o benefici. *En aquesta comarca hi ha molts terrenys improductius.*

improperi; improperis [é] *m.* Insult. *El públic no parà de llançar improperis a l'àrbitre.*

impropi, impròpia; impropis, impròpies *adj.* Que no és adequat a les circumstàncies o a la manera de ser d'algú o d'alguna cosa. *Feia una calor impròpia del mes de desembre.*

improvís, improvisa; improvisos, improvises *adj.* Que ve de manera sobtada o inesperada. *Van haver de suspendre el concert per culpa d'un contratemps improvís.*

improvisar *v. tr.* Fer (alguna cosa) sense estudi ni preparació prèvia. *Va haver d'improvisar unes paraules perquè no havia preparat cap discurs.*

imprudència; imprudències *f.* **1.** Falta de prudència. *La teua imprudència a l'hora de parlar et donarà més d'un disgust.* **2.** Acte o conducta temerària que pot causar un dany. *No posar-te el casc quan vas amb la moto és una imprudència que pots pagar amb la vida.*

imprudent; imprudents [é] *adj.* i *m.* i *f.* Que no té prudència. *Un conductor imprudent és un perill per a tots.*

impuls; impulsos *m.* **1.** Acció d'impulsar. *L'impuls del vent va fer que el veler arribara al port.*

2. a. Força que fa avançar, desenvolupar-se, alguna cosa. *Els atletes han d'agarrar impuls abans de saltar.* **b.** Tendència involuntària a executar un acte. *Va seguir els impulsos del cor.*

impulsar *v. tr.* **1.** Fer moure espentant. *El vent impulsava la barca.* **2. a.** Estimular (una activitat, una institució, etc.). *Cal impulsar l'economia.*

b. Incitar (algú) a obrar, a fer alguna cosa. *La necessitat l'impulsà a robar.*

impulsiu, impulsiva; impulsius, impulsives *adj.* i *m.* i *f.* Que es deixa emportar pels impulsos naturals, irreflexiu. *No sigues tan impulsiu i reflexiona abans d'obrar.*

impune; impunes *adj.* Que queda sense castic. *Un crim com aquest no pot quedar impune.*

impur, impura; impurs, impures *adj.* Que no és pur, que li falta puresa materialment o moralment. *No podíem respirar aquell aire tan impur.*

impuresa; impureses [é] f. 1. Qualitat d'impur. *Al laboratori han pogut comprovar la impuresa de l'aigua d'aquest pou.* 2. Element estrany en una mescla o matèria. *Aquest metall conté moltes impureses.*

in fraganti loc. adv. Locució que significa 'en el mateix moment'. *Va copiar en l'examen i la professora el va agarrar 'in fraganti'.*

inabastable; inabastables adj. Que no es pot abastar, que no es pot aconseguir. *Els seus somnis eren inabastables.*

inacabable; inacabables adj. Que no es pot acabar o que sembla que no s'acaba. *La pel·lícula era tan avorrida que em semblà inacabable.*

inadaptació; inadaptacions f. Falta d'adaptació o integració en un ambient determinat (físic, professional o social). *L'emigració sol produir la inadaptació social de les persones que es veuen obligades a abandonar el seu lloc d'origen.*

inadaptat, inadaptada; inadaptats, inadaptades adj. i m. i f. Que sofreix inadaptació. *Si vas a viure a un país estranger i no aprens l'idioma que s'hi parla, et convertiràs en un inadaptat.*

inadequat, inadequada; inadequats, inadequades adj. Que no correspon o no és apropiat per a la situació o el moment. *Aquest vestit és inadequat per a una festa tan elegant.*

inadvertit, inadvertida; inadvertits, inadvertides adj. No advertit, que no es nota. *El detall havia passat inadvertit per a la major part del públic.*

inalterable; inalterables adj. Que no es pot alterar. *És un home de costums inalterables. Aquest material és inalterable.*

inanició; inanicions f. Esgotament físic extrem provocat per falta d'aliments. *Al Tercer Món hi ha moltes persones que moren d'inanició.*

inanimat, inanimada; inanimats, inanimades adj. Que no té vida. *Els minerals són sers inanimats.*

inapreciable; inapreciables adj. 1. No apreciable, molt menut, insignificant. *Les diferències que hi ha entre els dos dibuixos són inapreciables.* 2. De molt de valor o mèrit. *Ens ha prestat una ajuda inapreciable.*

inaudit, inaudita; inaudits, inaudites adj. Que no s'ha sentit mai, increïble, extraordinari. *He sigut testimoni d'un fet inaudit: he vist com un home feia moure un objecte sense tocar-lo.*

inauguració; inauguracions f. Acció d'inaugurar. *Van retransmetre per televisió la inauguració dels Jocs Olímpics.*

inaugurar v. tr. Iniciar alguna cosa, obrir un establiment al públic, etc., especialment d'una manera solemne. *L'alcalde va inaugurar la nova biblioteca.*

inca; inques adj. i m. i f. D'un antic poble indígena originari de Bolívia, que s'estengué fins a Xile i les selves amazòniques. *L'Imperi inca dominà tota la costa oest d'Amèrica del Sud durant el període comprès entre els segles XIII i XV.*

incalculable; incalculables adj. Que no es pot calcular. *Aquest quadro té un valor incalculable.*

incandescent; incandescents [é] adj. Vivament lluminós a causa de les altes temperatures. *Al braser es poden vore trossos de carbó incandescents.*

incansable; incansables adj. Que no es cansa mai. *Aquest xiquet és incansable, no para en tot el dia.*

incaç; incaços, incapaces adj. Que no és capaç de fer alguna cosa. *Aquest xic és incaç de fer mal a ningú.*

incapacitar v. tr. Fer que no es tinga la possibilitat de realitzar (alguna cosa). *L'accident l'incapacità per a l'esport.*

incapacitat¹, incapacitada; incapacitats, incapacitades adj. i m. i f. Que no pot efectuar una activitat a causa d'una malaltia o d'un accident. *Els cecs són persones incapacitades per a certes faenes.*

incapacitat²; incapacitats f. Falta de capacitat o d'aptitud. *La incapacitat del tècnic va fer fracassar el projecte.*

incaut, incauta; incauts, incautes adj. Que no té cautela. *Aquell incaut s'ha deixat enganyar.*

incendi; incendis [è] m. Foc violent, no controlat i d'efectes destructius. *Els bombers aconseguiren controlar l'incendi.*

incendiar v. tr. i pron. Produir un incendi. *Un piròman ha incendiat el bosc. La fàbrica s'ha incendiat.* □ Pareu atenció que, normativament, en la 1, 2, 3 i 6 persones de present, la vocal tònica és la *i*.

incentiu; incentius m. Allò que incita a una cosa, estímul. *L'afany de superació era el millor incentiu amb què comptava l'esportista.*

incert, incerta; incerts, incertes [è] adj. Imprecís, poc segur. *El nostre futur és incert.*

incessant; incessants adj. Que no para. *El soroll incessant del vent no ens deixava dormir.*

incest; incestos (o incests) [é] m. Relació sexual entre familiars emparentats en línia directa. *Les relacions sexuals entre pares i fills o entre germans es consideren incest.*

incidència; incidències f. 1. Repercussió que una cosa ocasiona sobre una altra. *S'han fet diversos estudis per a determinar la incidència del consum d'alcohol entre la joventut.* 2. Allò que passa en el curs d'un afer, d'un esdeveniment, etc. *Durant la jornada electoral no s'ha produït cap incidència remarkable.*

incident; incidents [é] *m.* Esdeveniment sense importància que interromp el curs d'un altre de més important. *Un incident va obligar a retardar l'eixida del tren.*

incidir *v. intr.* **1.** Topar, un projectil, un raig de llum, etc., sobre una superfície. *Els rajos del sol incidien sobre la superfície del mar.* **2.** Repercutir, una cosa, en una altra. *L'augment en l'exportació de cítrics incidirà en el preu del producte en el mercat interior.*

incinerar *Pr.* [é] *v. tr.* Cremar fins a reduir a cendres. *En el seu testament demanava que l'incineraren.*

incipient; incipients [é] *adj.* Que comença a manifestar-se. *Podrem atallar l'epidèmia perquè encara està en una fase incipient.*

incís; incisos *m.* Frase que s'intercala en una oració, normalment entre comes o entre parèntesis. *Hi ha un incís en la frase «Els diners, diu el savi, no fan la felicitat».*

incisió; incisions *f.* Tall fet en la superfície d'un cos. *El metge li va fer una incisió al braç per a extraure-li la bala.*

incisiu, incisiva; incisius, incisives *adj.* **1.** Adequat per a tallar o penetrar com un instrument tallant. *Les persones tenim huit dents incisives.* **2.** Que pretén ferir, agressiu. *Les preguntes d'aquella periodista sempre eren incisives.*

incisiva; incisives *f.* Dent tallant situada a la part anterior de la mandíbula, entre els dos claus. *Les persones tenim quatre incisives en la mandíbula superior; i quatre més en la inferior.* □ Pareu atenció que el gènere d'aquesta paraula és femení.

incitar *v. tr.* Animar o impulsar a fer alguna cosa. *Van incitar la multitud a rebel·lar-se contra el dictador.*

inclement; inclements [é] *adj.* **1.** Que no té clemència. *A pesar dels precs, el jutge es va mostrar inclement.* **2.** Dit del temps o del fenomen atmosfèric propi de l'hivern, rigorós. *Els alpinistes es van topar amb un temps inclement que els obligà a abandonar l'escalada.*

inclinació; inclinacions *f.* **1.** Acció i efecte d'inclinar. *Va fer una inclinació de cap en senyal de respecte.* **2.** Tendència, propensió, cap a alguna cosa. *Ja des de molt jove sentia inclinació per la pintura.*

inclinat *v. tr.* i *pron.* **1.** Desviar (alguna cosa) de la seua posició horitzontal o vertical. *No inclineu el cos. La torre s'inclina cap a la dreta.* **2.** Fer tendir. *Els amics el van inclinar a acceptar el rept.* *Jo m'incline per la teua proposta.*

incloure [ò] *v. tr.* **1.** Posar (una cosa) dins d'una altra. *No han inclòs el seu nom en la llista dels aprovats.* **2.** Contindre. *El diari inclou un suplement de bricolatge.*

inclús *adv.* Fins i tot.

inclusió; inclusions *f.* Acció i efecte d'incloure. *No podem negar-li la inclusió en el club.*

inclusivament *adv.* Amb inclusió. *La matrícula estarà oberta fins al 25 de maig inclusivament.*

incògnit, incògnita; incògnits, incògnites *adj. im. if.* **1.** No conegut. *L'hinduisme és una religió incògnita per a la majoria de nosaltres.* **2.** **d'incògnit** Volent passar desapercbut, ocultant la identitat. *El príncep viatja d'incògnit.*

incògnita; incògnites *f.* **1.** En una equació, quantitat no coneguda que cal determinar i que sol representar-se per mitjà d'una lletra. *En l'equació '3x+2=14' hi ha una incògnita.* **2.** Cosa desconeguda. *El passat del líder polític és una incògnita per a tots.*

incoherència; incoherències *f.* Falta de coherència. *La incoherència del seu discurs posava de manifest la incapacitat de l'advocat.*

incoherent; incoherents [é] *adj.* Que no és coherent. *El seu raonament m'ha semblat incoherent.*

incolor, incolora; incolor, incolores [ó] *adj.* Que no té color. *L'aigua és una substància incolora, inodora i insípida.*

incombustible; incombustibles *adj.* Que no es pot cremar. *La roba que porten els bombers està feta amb un material incombustible.*

incomodar *Pr.* [ò] *v. tr.* Causar incomoditat, molèstia. *He notat que la meua presència l'incomoda.* **2.** *pron.* Enfadar-se. *Pots dir-me el que penses amb total llibertat, t'assegure que no m'incomodaré.*

incòmode, incòmoda; incòmodes *adj.* **1.** Que no és còmode. *Aquestes cadires són molt incòmodes.* **2.** Que incomoda, que molesta. *Amb les teues paraules em vas posar en una situació incòmoda.*

incomoditat; incomoditats *f.* Molèstia o falta de comoditat. *Regar totes les plantes sense mànega és una incomoditat.*

incompatible; incompatibles *adj.* Que no és compatible. *El càrrec de tresorer és incompatible amb el de secretari.*

incompetent; incompetents [é] *adj.* Que no és competent. *Com que és un incompetent l'han despatxat de la faena.*

incomplet, incompleta; incomplets, incompletes [é] *adj.* Que no està complet o acabat. *Aquest exercici està incomplet, l'auràs d'acabar.*

incomplir *v. tr.* Deixar de complir alguna cosa. *Has incomplert les teues obligacions i mereixes un castic.*

incomprensible; comprensibles *adj.* Impossible o molt difícil de comprendre. *Aquest llibre és incomprensible per a un xiquet.*

incomprensió; comprensions *f.* Falta de comprensió. *El científic estava fart de la incomprensió dels seus col·legues.*

incomptable; comptables *adj.* Que no es pot comptar. *Els danys ocasionats per l'huracà són incomptables.*

incomunicat; comunicada; comunicats, comunicades *adj.* Que no es pot comunicar. *El poble ha quedat incommunicat a causa de la nevada.*

inconcebible; concebibles *adj.* Que és difícil d'entendre o de creure. *Em resulta totalment inconcebible que hages fet això.*

incondicional; incondicionals *adj.* Sense condicions ni restriccions. *Comtem amb el suport incondicional dels nostres companys.*

inconformista; conformistes *adj. i m. i f.* Que no es conforma, que no està d'acord amb l'orde polític, social, etc. *La seua actitud inconformista fa que no s'adapte totalment a cap lloc ni a cap grup.*

inconfusible; confusibles *adj.* Que no es pot confondre. *L'estil d'aquest escriptor és inconfusible.*

incongruència; incongruències *f.* Falta de congruència, de relació o de correspondència. *Aquest estudi està ple d'incongruències.*

incongruent; congruents [é] *adj.* Que no és congruent. *Per a intentar justificar-se ha recorregut a arguments molt incongruents.*

inconscient; conscients [é] *adj.* **1.** Que ha perdut la consciència. *Després de l'accident va estar tres hores inconscient.* **2.** Que no sap per què diu o fa alguna cosa. *No sé per què he fet això: ha sigut un acte inconscient.*

inconstant; constants *adj.* Que no és constant. *És una persona molt inconstant: comença moltes coses, però no n'acaba cap.*

inconstitucional; constitucionals *adj.* Que no és conforme o no s'ajusta a la constitució. *Aquest decret ha sigut declarat inconstitucional.*

inconvenient; convenients [é] **1.** *adj.* Que no és convenient. *La seua intervenció m'ha semblat inconvenient.* **2.** *m.* Desavantatge o perjudici que resulta de fer alguna cosa. *Aquesta alternativa té més inconvenients que avantatges.* **3.** *Obstacle que impedis o dificulta fer alguna cosa. Tot són inconvenients per a realitzar aquest projecte.*

incorporar *Pr. [ó] v. 1. tr. a.* Introduir (alguna cosa) en un tot ja constituït. *Ja he incorporat l'aigua a la mescla.* **b. pron.** Entrar a formar part d'una corporació. *El nou fitxatge s'incorporarà al València CF aquesta setmana.* **2. tr. i pron.** Alçar de mig cos per amunt (algú que està gitat). *L'infermer incorporarà el malalt per donar-li la medicina. El ferit tractava d'incorporar-se.*

incorrecte, incorrecta; incorrectes [è] *adj.* Que no és correcte. *La teua resposta és incorrecta.*

incorregible; incorregibles *adj.* Que no es pot corregir. *És un mentider incorregible.*

incórrer *v. intr.* Cometre un delictes, un error, etc. *Va incórrer en una falta molt greu.*

incrèdul, incrèdula; incrèduls, incrèdules *adj. i m. i f.* Que no creu amb facilitat. *És una incrèdula, ha de vore les coses per a creure-les.*

incrèdulitat; incrèdultats *f.* Qualitat d'incrèdul. *Molts científics s'han hagut d'enfrontar amb la incrèdulitat de la gent.*

increïble; increïbles *adj.* Que no es pot creure. *La teua història és increïble.*

increment; increments [é] *m.* Augment. *El pròxim mes es produirà un increment important en el preu de la gasolina.*

incrementar *Pr. [é] v. tr.* Afegir un increment (a una quantitat). *Durant els últims anys, l'empresa ha incrementat considerablement els seus beneficis.*

increpar *Pr. [é] v. tr.* Reprendre (algú) amb duresa i severitat. *El mestre va increpar l'alumne indisciplinat.*

incrustació; incrustacions *f.* Cosa introduïda en la superfície d'una altra. *L'antiquari ens mostrà un moble de banús amb incrustacions de vori.*

incrustar *v. 1. pron.* Formar com una crosta en la superfície (d'una cosa). *El greix s'ha incrustat al forn.* **2. tr.** Adornar (alguna cosa) amb pedres, metalls, etc., encastats. *La joiera incrustava la polsera amb diamants.*

incubadora; incubadores [ó] *f. 1.* Aparell per a mantindre durant un cert temps, a una temperatura convenient, els xiquets nascuts prematurament. *Quan no hi havia incubadores era freqüent la mort dels xiquets nascuts abans d'hora.* **2.** Aparell en què els ous són covats artificialment. *Les granges modernes disposen d'incubadores.*

incubar *v. tr.* Covar. *La gallina incuba els ous al corral. No em trobe bé, dec estar incubant la grip.*

inculcar *v. tr.* Fer entrar fermament en l'ànim d'algú (una idea, un concepte, etc.). *Cal inculcar als xiquets el gust per la lectura.*